

Núm. de Protocol : AD-0050-2/2003

S E N T È N C I A NÚM. 05-2006

PARTS:

Apel·lant: P3, S.A.

Representant: M.F.C.C.

Advocat: J.S.C.

Apel·lada: M.I. GOVERN

Representant: P. M. (S.G.)

Advocat : X.J.R.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de gener de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0050-2/2003.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2004-136, de 3 de novembre, va desestimar la demanda interposada per la societat P3 S.A. i va declarar ajustats al Dret la resolució del Ministre de Presidència i Turisme de 10 de març de 2003, que havia donat l'ordre d'aturada immediata dels treballs d'enderrocament o de qualsevol tipus d'obra, intervenció o actuació de l'edifici H.R., així com la resolució del Govern 23139/2003, de 21 de maig de 2003, que desestimava el recurs de reposició interposat contra la anterior.

2.- La representació processal de P3 S.A. interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència, adduint que en la mesura que l'ordre recorreguda té cobertura en el Decret de 18 de desembre de 2002, és nul·la per tal com el Govern no té habilitació legal per dictar-lo ja que al seu torn es basa en un projecte de llei en elaboració; que les altres normes que cita la sentència no donen cobertura legal a l'ordre i que a més P3 S.A. té reconegut el dret a l'enderroc per sentència d'aquesta Sala.

3.- De l'escrit anterior se'n va donar trasllat a la representació del Govern, que després de fer referència a les normes internes i de nivell europeu que donen cobertura a l'ordre d'atur de les obres considera la sentència ajustada al Dret en la mesura que es recolza en un Decret del Govern que s'ajusta totalment a la legalitat.

4.- El dia 20 de juny de 2005 es va celebrar la vista oral en la que les parts van poder fer les manifestacions més adients als seus interessos respectius.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució que és objecte d'aquest recurs va ordenar a P3 S.A. l'aturada immediata d'uns treballs recentment iniciats d'enderrocament o de qualsevol tipus d'obra que es realitzés en l'edifici

H.R.d'Encamp, compte tingut que quan es van iniciar les obres s'havia publicat el Decret de 18 de desembre de 2002 pel qual el Govern suspenia cautelarment durant un any l'enderroc o qualsevol obra d'intervenció o actuació en diversos béns immobles entre els que figurava l'H.R..

La sentència desestima el principal motiu d'impugnació de les resolucions recorregudes -nul·litat de ple Dret del Decret del Govern de 18 de desembre de 2002- en considerar que el Govern disposava de competència per dictar-lo.

En aquesta qüestió, la sentència d'aquesta Sala, núm. 2 del dia d'avui, en el litigi que precisament tenia per objecte exclusiu l'examen de legalitat del Decret abans esmentat, i que se suscitava entre les mateixes parts que el present, ha resolt sobre els arguments de la part demandant i apel·lant dient que "les disposicions del Decret impugnat troben recolzament en l'article 7.c) de la Llei de protecció del patrimoni cultural-natural d'Andorra, de 9 de novembre de 1983, el qual disposa que el Govern haurà d'adoptar les mesures legals, científiques, tècniques, administratives i financeres adequades per a la identificació, la tutela, la conservació, la valoració i la restauració d'aquest patrimoni.

Si el Govern ha d'adoptar les mesures encaminades a identificar i conservar els béns que presenten un interès rellevant de naturalesa cultural, és clar que es troba facultat per suspendre provisionalment la concessió de llicències d'enderrocament o d'altres tipus d'intervenció en els immobles que precisament identifica el mateix Decret. Es tracta, en definitiva, d'una mesura de caràcter temporal, que resulta proporcionada en funció dels objectius que es tracta d'aconseguir, i que no produeix perjudicis irreparables als interessats, ja que la situació definitiva dels béns s'haurà d'establir en l'ulterior procediment encaminat a la declaració com a bé integrant del patrimoni cultural d'Andorra".

Amb cobertura en la normativa citada, la normativa sectorial més específica i comunitària que cita la sentència no és necessària -ni suficient- per atorgar cobertura a la resolució d'atur de les obres, i ho prova que la mateixa tampoc citava altra normativa que el Decret de reiterada menció i l'article 147 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Tercer.- Per tot el que s'ha exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de P3 S.A. contra la sentència 2004-136, de 3 de novembre, de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma, sense fer especial pronunciament sobre el pagament de les despeses del procés en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.